

2.1 Suden ja ihmisen kohtaamisten vähentäminen

Tällä keskustelualueella pohdittiin seuraavia aiheita:

Houkutusten poistaminen asutuksen läheltä ja lisääminen syrjemmälle

Aiemmassa keskustelussa nousi esiin sutta asuinympäristössä houkuttelevat tekijät (ruokinta-, valokuvaus- ja pienpetopyyntihaaskat, hirvieläinten ruokintapaikat, kompostit, ym.). Houkuttelevat kohteet osaltaan "vetävät" susia lähelle ihmisasutusta ja totuttavat susia ihmiseen. Miten sutta houkutteleviin tekijöihin pitäisi reagoida konkreettisella tavalla?

Susien pelottelu ja karkottaminen

Keskusteluissa nousi laajasti ongelmana susien tulo lähelle asuinalueita tai pihapiireihin. Esiin nousi, että sudet ovat nykyisin aikaisempaa rohkeampia, ihmistoimintoja pelkäämättömiä. Koetaan, että sudet tulevat lähelle asutusta, mutta niille ei tehdä tai ei voida tehdä mitään. Esitettiin, että tarvitaan nopeita ja aktiivisia toimia pihasusia kohtaan. Useilla eri keskustelualueilla esitettiin karkotusta, ja jos karkotustoimet eivät tehoa, päädyttäisiin haittaa tuottavan yksilön tappamiseen. Miten paikallisella susireviirialueella karkotusta voitaisiin konkreettisesti toteuttaa? Milloin, kuka ja miten?

Metsästys

Keskusteluissa nousi laajasti esille myös susien metsästys, joka kohdistettaisiin ongelmia tai haittaa tuottaviin yksilöihin. Metsästyksen tavoitteena ei ole lähtökohtaisesti hävittää paikallista susilaumaa, vaan poistaa ongelmia tuottava yksilö. Usein ongelmana on, miten pyynti saadaan kohdistetuksi juuri haittaa/ ongelmia tuottavaan yksilöön?

Risteymien tunnistaminen ja poistaminen

Suomen susikanta pidetään geneettisesti puhtaana. Suden ja koiran risteymät poistetaan. Tarvitaan selkeä toimintaketju, miten epäilyn sekä tunnistetun koirasuden suhteen toimitaan.

XX

YHTEENVETO

Yhteenveto esitetään kaikkien reviirialueiden, poronhoitoalueen sekä reviiriittömien yhteisenä. Osalla alueita kommentteja tuli vähän, tai ei ollenkaan, joten laajempi kooste tarjoaa kattavamman kuvan käydystä keskustelusta.

Keskusteluissa hyvin yksimielisesti todettiin suurpedoille tarkoitettujen haaskojen kieltäminen tai toiminnan luvanvaraisuus. Suurpetojen haaskaruokinnan nähtiin totuttavan eläimiä ihmisiin ja helppoon ravinnon saantiin. Luontokuvaushaaskoilla nähtiin lounaisessa Suomessa olevan vähän taloudellista merkitystä ja niiden palvelevan pientä väestöryhmää. Nähtiin, että tiheään asutuilla alueilla ei tulisi suurpetoja ruokkia, selkeä toimenpide olisi kieltää haaskat kokonaan. Esitettiin, että suurpedoille tarkoitettut haaskat tulee kieltää lailla, koska haaskaruokinnan avulla totutetaan suurpetoja ihmisiin. Esitettiin myös, että esimerkiksi peurojen ruokintapaikkojen sijaintia tulisi ohjata nykyistä tarkemmin.

Esitettiin, etteivät hirvieläinten ruokintapaikat tai kompostit houkuttele susia, vaan susia houkuttelevat pihoiilla ja pelloilla olevat tuotantoeläimet. Toisaalta nimenomaan nähtiin, että kompostit ja jäteastiat houkuttelevina tekijöinä, jotka tulisi susialueilla järjestää siten, että pedoilla ei ole mahdollista saada niistä

ruokaa. Todettiin myös, että kulttuuriympäristöt tarjoavat sudelle enemmän ravintokohteita kuin saloseudut, mikä osaltaan vetää susia kulttuurialueille (vrt. valkohäntäpeuran elinympäristönvalinta).

Susien karkotustoimenpiteet nähtiin ristiriitaisesti. Karkotukset nähtiin hyödyttömiksi, niillä ei uskottu olevan vaikutusta susien käyttäytymiseen ja karkotuksia pidettiin vaikeasti toteutettavina. Viitattiin myös karkotustoimien kustannuksiin. Toisaalta karkotuksia myös toivottiin ja niillä uskottiin olevan vaikutusta susien käyttäytymiseen. Karkotuksia toteuttamalla susi voisi oppia välttelemään ihmisasutusta. Esitettiin, että karkotuksia toteuttamaan tulisi luoda paikallisista vapaaehtoisista koostuva ryhmä, joka aktiivisesti ja toistuvasti toteuttaisi karkotuksia. Todettiin, että lupa karkotusten toteuttamiseen täytyisi saada joustavasti. Karkotuksia tehostamaan esitettiin äänen, hajun, syötin ja jopa kivun tuottamista sudelle, jolloin oppiminen tehostuisi.

Susien metsästyksen esitettiin näkemys, että jos susilaumasta käy useita yksilöitä tai koko lauma asutusalueella, ei ole perusteltua vaatia ongelmayksilön määrittämistä etukäteen. Toisaalta esitettiin myös, että ongelmayksilöt tulisi aina pystyä tarkasti määrittelemään ennen pyyntiä, muutoin toimenpiteellä ei saavuteta haluttua tavoitetta. Esitettiin myös, että Varsinais-Suomen ja Satakunnan laumat tulisi poistaa kokonaan, sillä sudet elävät tiheään ihmisasutuksen keskellä. Toisaalta esitettiin myös, että laumoja ei tule hävittää, vaan laumakoko pitää siedettävän kokoisena ja tarvittaessa ongelmalliset yksilöt poistetaan.

Risteymien tunnistamiseksi ja poistamiseksi esitettiin selkeän toimintaketjun kuvaamista, miten epäilystä koirasudesta toiminta etenee yksilön tunnistamiseen ja mahdollisesti poistamiseen. Vastuutahot tulisi nimetä asioiden hoitamiseen. Todettiin, että ensimmäiseksi tulisi määritellä puhdas susi. Tärkeänä nähtiin, että suden genetiikkatutkimuksista tulisi tiedottaa nykyistä laajemmin, joilla voitaisiin poistaa epätietoisuutta asian ympäriltä. Lisäksi esitettiin, että susialueilta tulisi tehokkaasti poistaa kaikki villikoirat. Tunnistamiseen esitettiin geenitestejä. Lisäksi esitettiin geenitekniikan hyödyntämistä niin kannan koon kuin yksilöiden seurannassa. Myös vahinkoyksilön tunnistuksessa voitaisiin hyödyntää geneettistä tunnistusta. Esitettiin karvannöyhtöasemien perustamista, joiden avulla voitaisiin saada susista karvanäytteitä geneettistä selvitystä varten.

Susien metsästyks nähtiin merkittävänä keinona ongelmien torjumiseksi. Esitettiin, että tulisi toteuttaa metsästyks ennen riittävää seurantaa ja mahdollisesti pyrkiä jälkikuviosta tai liikkumistavasta tunnistamaan yksilöitä. Esitettiin myös susien metsästyks hokuttelemalla, jolloin voidaan valikoida tarkasti poistettava yksilö. Laajemmin konkreettista keskustelua vahinkoa aiheuttavan yksilön tunnistamisesta ei käyty. Ongelmallisen yksilön poistamisessa nähtiin tarpeelliseksi käyttää pyyntiä helpottavia menetelmiä ja laitteita, kuten keinovaloa. Toisaalta esitettiin myös näkemyksiä, että susien metsästyksellä voidaan vaikeuttaa lauman saalistusta ja siten lisätä ongelmakäyttäytymistä.

Foorumilla käytiin keskustelua myös metsästyskoiran riskistä joutua susien tappamaksi. Ratkaisuna esitettiin metsästyksalueen vaihtosopimuksia metsästyksseurojen kesken, kuin mahdollisuutta metsästää valtion mailla.

Esitettiin näkemys, että petokantojen suuruus tulee pitää kaikkialla kohtuullisena, turvata riittävät ravintoeläinkannat ja huolehtia aktiivisesti petotiedotuksesta ja koulutuksesta. Esitettiin, että Suomen susikantaa tulisi ylläpitää alueilla, joissa ihmisasutus on harvempaa. Toisaalta nähtiin myös, että aluesuunnittelussa tulee huomioida eläinten vaatima tila ja kulkureitit nykyistä paremmin.

XX

Kaikkien keskustelalueiden kommentit aihealueesta:

2.1 Suden ja ihmisen kohtaamisten vähentäminen

ITÄISET SUSIREVIIRIALUEET (yksi kommentti)

Kirjoittaja OTS » 25 Huhti 2014, 19:37

Mielestäni ratkaisevaa kaiken kaikkiaan on se, paljonko susia suomessa on. Jos lähdetään siitä, että Suomen susikanta tulisi olla esim. 20 tuottavaa laumaa, silloin Suomeen riittäisi n. 100 sutta. (Rajalaumat mukaan lukien) Jos meidän susipolitiikka kuitenkin joutuu ”järjestämään” Ruotsiin ja Norjaan uutta ”verta”, tämä on liikaa Suomelle.

Kuitenkin tasapainoisen peto- /riistakannan aikaan saamiseksi kullekin alueelle tarkoittaa ainakin seuraavia asioita:

1. Petokannat ovat kohtuullisia.
2. Pedoille on riittävästi luontaista ravintoa metsässä.
3. Pedoille on riittävät elinalueet, poissa pihapiireistä.
4. Puolueetonta koulutusta riista- ja petoasioissa.
5. Luottamusta metsästäjiin
6. Median koulutus – ohjaus – tiedottaminen

Puran hieman yllämainittuja asioita (nyt vain suden osalta):

1. Kohtuulliset susikannat:

Mielestäni Suomen susien pitäisi pääasiassa asua itäisessä suomessa, mielellään rajavyöhykkeellä. Kannan tulisi määrältään olla 50 – 100 luokkaa. Silloin nämä Suomen sudet kuuluisivat isoon euraasialaiseen populaatioon ja menestyisivät.

2. Suomalaista riistapolitiikkaa (riistanhoito, metsästys jne.) tulisi harjoittaa niin, että myös pedoille ruokaa riittää. (Tällä hetkellä on täysin käsittämätöntä, että Itä-Suomessa on suurin petokanta ja huonoin riistakanta (ei pienriista) petoja ajatellen?) – Koulutus ja kohtuullisuus kaikille! Kestävällä tavalla metsästäminen!

3. Ruuhka-suomessa petoja ei tarvita!

4. Mielestäni metsästäjäkoulutusta tulisi lisätä. Samoin petotietoutta. Esim. puolueeton metsästys-/peto-opetus jo peruskoulussa. Metsästäjille porrastettu (pidemmälle vievä) metsästäjätkinto.

5. Ottamalla erittäin suuren kokemuksen omaava metsästäjäjoukko huomioon. Kaikkihan aina lähtee kokemuksesta – tiedemies kokee/kokeilee (tutkii ja lukee toisten kokemuksista ja havainnoista, ehkä yhdistelee jne.) ja kirjoittaa, tästä tulee tiedettä?

6. Medialle tulisi painottaa riippumattomuutta, etteivät prinssiipit vaikuta!

Siis, kaiken lähtökohtana tulisi olla riistakantojen kasvatus niin, että niistä ei liikenne- ja metsätaloudellisesti päätettäisi. Metsätalouden osalta tulisi myös huomioida mahdollinen hyöty riistasta – Riista on arvokas osa koko kansantalouttamme!

Tihentymäalueilla säädettäisiin hitaampia nopeusrajoituksia sekä metsänuudistaminen tehtäisiin esim. siementämällä reilusti (mänty)?

Mielestäni myös, tulisi ottaa käyttöön valikoivampi metsästys ainakin sorkkaeläinten kohdalla – Itä-Suomessa tämä koskisi lähinnä hirven-metsästystä.

Lisäksi pohjoisemmassa Itä-Suomessa tulisi kiinnittää erityistä huomiota metsäpeuroihin. Alkuperäislajina (kuten susikin, mutta huomattavasti uhanalaisempina) niiden tutkimukseen käytettäviä varoja tulisi lisätä, siirtämällä varoja nykyisestä petotutkimuksesta.

LOUNAISET SUSIREVIIRIT (kolme kommenttia)

Kirjoittaja Taajamasusi » 26 Huhti 2014, 14:16

[b]Houkutusten poistaminen asutuksen läheltä ja lisääminen syrjemmälle[/b]

Susi on ensinnäkin ihan väärässä paikassa liikkeessaan asuinympäristössä. Asuinympäristössä löytyy susia houkuttelevia tekijöitä joka tapauksessa: koirat, kissat, lampaat, lehmät, kanalat. Pitäisi lopettaa kokonaan asuminen ja maatalousyrittäminen maaseudulla, mikäli kaikki houkutukset pitäisi poistaa.

Ylipäätään suurpetoja ei tulisi ruokkia haaskoilla olivat ne mitä tarkoitusta varten tahansa.

Luontokuvaushaaskat palvelevat niin pientä määrää ihmisiä ja tuovat niin vähän taloudellista hyötyä niiden sijaintipaikkakunnille, että selkeämpää olisi kieltää ne kokonaan. Suurempi elinkeinohyöty näille alueille tulee varmasti normaaleista kotieläinyrityksistä tai metsästysturismista. Jatkuva haaskaruokinta selkeästi totuttaa petoeläimiä ihmisen hajuun, sekä etsimään helppoa ruokaa kaatopaikoilta tai pihoista. Meillä Varsinais-Suomessa on riistakamerakuvia sikahaaskalta, jossa sudet käyvät syömässä talvella jäätynyttä sikaa. Missään tapauksessa susia ei saisi ruokkia asutulla alueella.

Susien pelottelu ja karkottaminen

Susia on myös pyritty karkoittamaan mm. Mynämäessä poliisin luvalla. Karkoitustoimilla ei ollut mainittavaa tehoa. Kuka jaksaa muutenkaan istuskella viikkokaupalla yötä myöten väijymässä susia paukkuttelun takia, kun ne tulevat kuitenkin hetken päästä takaisin tai siirtyvät vain naapurikylän riesaksi. Täällä ei ole erämaita, joissa sudet voisivat asua eristyksissä ihmisistä.

Susilaumaa pitäisi vähintäänkin opettaa tappamalla kaikki pihoihin tulevat yksilöt. Muut lauman jäsenet ehkä ymmärtäisivät pysyä silloin kaukana ihmisestä. Pihapiirin voisi määritellä esim. 150 m talosta, vaikka parempi mitta olisikin esim. 10 km kyläkeskustasta. Jos itsellä ei ole asetta tai metsästyskorttia suoritettuna, avuksi voisi pyytää paikallisen rhy:n edustajana tai SRVA-henkilön.

Metsästys

Mikäli asutuilla alueilla pihoissa käy koko lauma tai useita yksilöitä on ihan turha vaatia yhtä ongelmayksilön kohdistusta. Sehän on ihan järjen vastaista. Kaatolupaehdoissa olisi silloin ylipäätään lupa tappaa yksi tai kaksi yksilöä laumasta. Toisaalta Lounais-Suomessa sudet ovat väärässä paikassa joka tapauksessa, joten parempi olisi poistaa koko laumat sekä Varsinais-Suomen että Satakunnan alueelta. Pärjäsimme hyvin täällä 100 vuotta ilman susia, eikä niille ole ekologista tai muuta perustetta väkisin säilytettäväksi tiheän asutuksen keskellä. Paremminkin se on ihmisten simpputusta ja kiusaamista.

Risteymien tunnistaminen ja poistaminen

Suomen susikantaa pidetään geneettisesti puhtaana ainoastaan Rktl:n ja Oulun yliopiston dna-laboratorion mielestä. Suurin osa suomalaisista näkee jo omilla silmillään valokuvista verrattuna esim. 60-luvun susiin, että nykyinen susikanta on pahasti hybridisoitunut. Meillä ei ole juurikaan enää aitoja harmaasusia jäljellä, vaan sen sijaan kellertäviä, lyhytkuonoisia, pitkäkoipisia ja pystykaulaisia suden ja koiran risteymiä. Mikäli jollain alueella epäillään susien olevan koirasusia, olisi Rktl:n pannoitusporukan otettava kiinni koko lauma. Sen jälkeen monipuolisella asiantuntijaryhmällä olisi tehtävä ensimmäiseksi ulkomuototutkimus. Muutkin eläimet kuten ilvekset, ahmat ja karhut osataan tunnistaa ulkomuodon perusteella. Miksi suden tunnistaminen on nykyään niin vaikeaa? Tällä hetkellä Rktl eikä Riistakeskus ole kiinnostuneita ottamaan kiinni epäiltyjä villiintyneitä koirasusia tai luonnossa risteytyneitä hybridilaumoja. Tahtotila asioiden selvittämiseen puuttuu. Edes ilmiselviä tapauksia ei myönnetä. Rktl ei suostu edes julkaisemaan pannoitettujen susien kuvia netissä kaikkien nähtäväksi. Kuitenkin kansainväliset sopimukset vaativat villien risteymien poistamista luonnosta.

Kirjoittaja Tiina » 27 Huhti 2014, 00:16

Olen pitkälti samaa mieltä Taajamasuden kanssa siitä, että maaseudulla asuminen alkaa mennä vaikeaksi jos kaikki susia houkuttavat tekijät poistetaan. Meilläkin lopetettiin koiran raakaruokinta (ettei olisi lihaisia luita pihalla lojumassa) ja eläinten kotiteurastus ensimmäisen lähellä tehdyn susihavainnon jälkeen, mutta silti ne ovat tulleet vuosi vuodelta lähemmäs :roll:

Susien karkotus tulisi järjestää yksinkertaisesti niin, että joka ikisen kerran kun susi havaitaan asutuksen lähetyvillä, järjestetään kunnan ajojahti. Iso porukka perään ja susi/sudet liikkeelle ainakin vuorokauden ajaksi. Kunnan hiillostus aivan varmasti opettaisi susille, ettei ihmisten lähelle kannata tulla. Se olisi varmasti tehokkaampaa kuin yksittäisen suden ampuminen, sillä eiväthän eläimet opi kuuntelemalla tarinoita kuolleista laumatovereista, vaan ne oppivat omaan itseensä kohdistuvien kokemusten kautta. Ja jos kokemus ihmisestä on epämiellyttävä, alkaa eläin vältellä ihmistä. Karkotustoimiin voisi osallistua kuka vain, mutta järjestävänä tahona voisi toimia joko metsästysseura tai sitten susien suojelijoista koottu ryhmä. Asettahan siinä ei tarvittaisi, mutta asennetta senkin edestä. Itse uskon, että yhden yksilön metsästyksenkin paras teho tulee juuri siitä, että samalla tulee koko laumaa ahdistettua.

Susikannan geneettinen puhtaanapito tulisi tietenkin aloittaa siitä, että määriteltäisiin, mikä on suomalainen susi -oikeasti. Julkisuuteen tuntuu tipahtelevan tietoja, että jokin risteymäksi epäilty yksilö on vastannut geneettisesti suomalaista susikantaa. Niin -sehän ei tietenkään vielä kerro, että ko. eläin olisi oikea susi. Se kertoo vain, että se kuuluu meillä asustelevaan koira-eläinpopulaatioon. Toimintaketjun selkeytys olisi todellakin paikallaan, ettei esimerkiksi Ransun kaltaisia katastrofeja enää pääsisi syntymään. Sekoittumisen estämiseksi tulisi villikoirat poistaa välittömästi etenkin susialueilla -tällä hetkellä ne eivät tunnu kiinnostavan mitään viranomaistahoa vaikka olisivat purreet ihmistä. Ilmeisesti kukaan ei oikein tiedä, kenen vastuulle sellaisten poistaminen kuuluu?

Kirjoittaja minde65 » 29 Huhti 2014, 07:07

Itse asuessani keskellä susialuetta niin näiden 2 pöytyän suden kaataminen hajoitti lauman ja kulkeminen pihallani loppui. Ennen sitä joka yö n. klo 04.00 kulkivat pihani läpi matkalla Saksalan metsiin. Nyt ovat tulleet takasin mutta kiertävät pihan ja kulkevat siellä missä kuuluukin. Pihallani on joka kulmassa liiketunnistin valot joten sudet pääsi oikein kunnolla näkemään. Koirani Jack Russelit vaistoavat suden heti ja eivät edes suostu menemään ulos ja kuka nyt öisin koiria ulkoiluttaakaan. Eipä ole päivisin tulleet tiluksilla vastaan ja kuljen siellä päivittäin ja pinta-alaa on sentään noin 150 hehtaaria. Eihän noista mitään haittaa ole ja mielestäni niitä ei tarvitse hävittää pidetään vaan lauma koot siedettävän kokoisena ja ongelma johtaja susi kaadetaan niin lauman käytös muuttuu.

LÄNTISET SUSIREVIIRIT (17 kommenttia)

Kirjoittaja LeenaH » 26 Huhti 2014, 10:04

Vastaan näihin tarkoitushakuisiin kysymyksiin kaikkiin yhdessä. Tarkoitushakuisiin siksi, että jo lähtökohtaisesti kysymyksenasettelussa oletetaan, että reviirien asukkaat alkavat sietää susia asuinalueillaan ja iloisin mielen haluavat nähdä kaiken vaivan - loppuviimeksi vielä suurta ylpeyttä tuntien. Tämähän ei ole realismia. Kenenkään ei tarvitse sietää koira-eläimiä lähellä elinpiiriään ja tähän on ratkaisuna se, että asutusalueiden läheisyydessä reviiriään pitävät yksilöt metsästetään pois, aivan kuten toimitaan normaalisti muidenkin ihmisten turvallisuudelle ja elinkeinolle haittaa tekevien lajien kohdalla. Sitä vastuuta, joka kuuluu niille, jotka ovat toimineet koira-eläinten lievittämiseksi koko Suomen alueelle ja viihtymiseksi lähellä ihmistä ei tule siirtää ainakaan paikallisten ihmisten vaivoiksi.

Luoma viittasi siihen, että on vain yksilöitä, jotka luusuavat pihapiireissä ja nämä yksilöt pitäisi vaivalloisella toimintaketjulla saada selville, mutta eikö ole niin että kokonaiset laumathan myös pyrkivät saamaan helppoa saalista opportunisteina ihmisten läheltä? Entä mistä voimavarat, porukat, raha ja into suostua

jatkuviin karkoitusoperaatioihin? Sitähän se elämä tässä "sietämisvisiossa" tulisi jatkuvasti lisääntyvässä määrin olemaan paikallisille ihmisille. Ei taida olle resursseja perustaa mitään "vapaapalokuntaa" karkoituksiin? Susialueitten ihmisten innostuneisuutta joutuu myös odottelemaan vielä pitkiä aikoja, sen verran nollassa on luottamus mihinkään tahoon, joka on petopolitiikkaa hoitanut tähän mennessä. Tämä on valitettava tosiasia, joten ihan mielenkiintoista nyt nähdä tälläkin foorumilla, minkälaisia konsepteja näihin karkoittamisiin ehdotetaan.

Hybridien poistaminenhan onnistuu vain niin, että morfologisesti koiriin viittaavat yksilöt poistetaan normaalisti metsästämisellä. Samalla, uskoisin, tulee myös likellä ihmisten toimintaa viihtyvien eläinten ongelma ratkaistuksi.

Alueilla, joissa elvytetään metsäpeurakantaa, tulee susien määrä pitää lähellä nollaa.

Kirjoittaja jahtimies » 27 Huhti 2014, 09:37

Sudet kuuluvat erämaahan. Siinä on kaikessa lyhykäisyydessään jo oikeastaan kaiken kattava vastaukseni Luoman kysymykseen. Uuden sudenhoitosuunnitelman laatijoiden kirjoitusten rivien välistä olen saanut sen käsityksen, että susia yhä halutaan jopa kotirauhan piiriin. Edellinen sudenhoitosuunnitelma kyllä jo osoitti, että se on väärää politiikkaa. Eikä se tule oikeammaksi ja hyväksyttävämmäksi vaikka samaan lopputulokseen pyrkiminen tehtäisiin toisella tavalla. Oletan, että ihmiset eivät ole tyytyväisiä ja iloisia susista lähiympäristössään, koska takuuvarmasti niistä tulee turhia ongelmia.

Metsästyseuramme toimesta olemme tehneet jo aiemmin esityksen, että suurpetojen haaskasyöttäminen pitäisi lailla kieltää. Esityksemme ei ole vielä saanut riittävän myönteistä vastakaikua korkeampien esittäjien ja päättäjien mielissä. Mielestäni sudenhoitosuunnitelman uusimisen yhteydessä haaskasyöttäminen pitää kieltää kokonaan. Haaskoilla pedot voivat vain oppia sietämään ihmisiä ja siirtyvät myös asutukselle helpon ruoan perässä.

Suomi on harvaan asuttu maa, mutta harva asutuksemme on levittäytynyt miltei maamme joka puolelle niin, ettei erämaa-alueita juuri taida löytyä. Mielestäni sen takia ajatus susien pelottelusta ja karkottamisesta pois asumusten nurkilta on syytä kokonaan unohtaa. Pelottelulla ei poisteta ongelmaa, vaan korkeintaan siirrettäisiin ongelmatilanteita muiden harmiksi. Unohtakaamme siis koko pelottelustrategia.

Sen sijaan asutuksen liepeille tulevat sudet voitaisiin poistaa tappamalla. Olen jo aiemmin eri tilanteissa ilmaissut, että jos susi tulee parisataa metriä lähemmäksi asumusta, susi pitää saada tappaa jokamiehen oikeudella. Se olisi tehokas tapa, sillä kuten viimeisten vuosien elävä elämä on osoittanut, viivytetyillä luparatkaisuilla eri koukeroineen ei siihen pystytä.

Myös koiran tai muun kotieläimen kimppuun hyökkäävä susi tulee olla vapaata riistaa eli suden saisi silloin tappaa jokamiehen oikeudella. Tappo-oikeus tässä tilanteessa pitää olla yksiselitteisen selvä vaikka teko tapahtuisi kauempanakin asumuksista. Susissa ei ole sellaisia arvoja, että niille pitäisi uhrata metsästyskoiramme, erityisesti kotimaiset metsästyskoirarotumme. Eikä niille pidä uhrata selvästi susia arvokkaampia muita kotieläimiämme ja metsäpeuraa. Muiden kotieläimien mukana sudet voivat uhata jopa elinkeinoa.

Susien metsästys pitää sallia siten, ettei susikanta missään tapauksessa kasva, vaan vähenisi nykyisestä ja pysyisi kaukana asutuksilta. Virallisen tahon pitäisi selvästi myöntää, että maassamme olevat puhdasrotuiset, oikeat sudet ovat Venäjän susikannan länsilaidan asukkeja. Meillä ei ole niin sanottua omaa susikantaa. Tällä hetkellä on sudenhoitosuunnitelmaa tärkeämpi tehtävä selvittää ja tappaa metsistämme koirasudet eli oikeastaan sekarotuiset villit koirat.

Kirjoittaja antteli » 27 Huhti 2014, 11:15

Suden ja ihmisen kohtaamisen vähentäminen ei ole mahdollista ilman tehokasta metsästystä. Vain yksilömäärän vähentäminen vaikuttaa merkittävästi kohtaamisiin. Lounais-Suomeen palkatun susisovittelijan työtä on Rkkl:n taholta keuhuttu menestykseksi. Asukkailta on tullut myönteistä palautetta. On vain jäänyt huomaamatta, ketkä sitä myönteistä palautetta ovat antaneet. - Pääasiassa ne, jotka ovat halukkaita laajentamaan alueen susipopulaatioita. Suden läsnäolon aiheuttaman pelon ja turvattomuuden tunteen vähenemisestä ei ole merkkiäkään. Susien lukumäärän kasvaessa ongelmat ovat vain lisääntyneet. Susikanta tulisi palauttaa 1990-luvun tasolle. Tällöin suden ja ihmisen kohtaamiset vähenisivät merkittävästi.

Miksi suomalaiset susitutkijat eivät sanallakaan kerro suomalaisen suden kuuluvan laajaan Eur-Aasian populaatioon. Onko syynä se, että tällöin EU- direktiivin mukaan susi ei olisi Suomessa uhanalainen laji?

Kirjoittaja Leenaii » 27 Huhti 2014, 13:19

MikaelLuoma kirjoitti:Houkutusten poistaminen asutuksen läheltä ja lisääminen syrjemmälle Aiemmassa keskustelussa nousi esiin sutta asuinympäristössä houkuttelevat tekijät (ruokinta-, valokuvaus- ja pienpetopyyntihaaskat, hirvieläinten ruokintapaikat, kompostit, ym.). Houkuttelevat kohteet osaltaan "vetävät" susia lähelle ihmisasutusta ja totuttavat susia ihmiseen. Miten sutta houkutteleviin tekijöihin pitäisi reagoida konkreettisella tavalla?

Konkreettisella tasolla tämä tarkoittaa esimerkiksi haaskojen ja peuranruokintapaikkojen sääntelyä lainsäädännöllisin keinoin. Yksinkertaisimmillaan niiden perustaminen asutusten ja yleisten teiden lähistölle lähtökohtaisesti kielletään.

MikaelLuoma kirjoitti:Susien pelottelu ja karkottaminen

Keskusteluissa nousi laajasti ongelmana susien tulo lähelle asuinalueita tai pihapiireihin. Esiin nousi, että sudet ovat nykyisin aikaisempaa rohkeampia, ihmistoimintoja pelkäämättömiä. Koetaan, että sudet tulevat lähelle asutusta, mutta niille ei tehdä tai ei voida tehdä mitään. Esitettiin, että tarvitaan nopeita ja aktiivisia toimia pihasukkia kohtaan. Useilla eri keskustelualueilla esitettiin karkotusta, ja jos karkotustoimet eivät tehoa, päädyttäisiin haittaa tuottavan yksilön tappamiseen. Miten paikallisella susireviirialueella karkotusta voitaisiin konkreettisesti toteuttaa? Milloin, kuka ja miten?

Kun havaitaan, että jollain alueella alkaa asutuksen lähistölle ilmaantumaan merkkejä suden läsnäolosta, jotka viittaavat siihen, että eläin on peloton ihmistoimintoja kohtaan, järjestetään karkotusjahti, joka voi käytännön toimenpiteenä olla esimerkiksi suden ajaminen lippusiimaan/mottiin ja reipas pelottelu. Ilmaan ammuskelu, muu metelöinti, värikuula-aseella jopa kylkeen lasautus, niin kyetään eläin jopa tunnistamaankin parisen viikkoa tapahtuman jälkeen. Lupa tähän toimenpiteeseen pitäis olla järjestettävissä helposti ja nopeasti esimerkiksi puhelinsoitto alueen riistapäällikölle.

Kysymys siitä kuka tämän toteuttaisi, on hankala vastattava ilman taustaselvitystä, mutta kyllä perusajatuksena on se, että tähän tehtävään koordinoitaisiin paikallisesti vapaaehtoisista koostuva ryhmä. Koska kyseessä ei ole susijahti, missä ajatuksena on ampua kovilla kohti, ei jokaisella operaatioon osallistuvalla ole välttämätöntä olla esimerkiksi metsästystaustaa.

MikaelLuoma kirjoitti:Metsästys

Keskusteluissa nousi laajasti esille myös susien metsästys, joka kohdistettaisiin ongelmia tai haittaa tuottaviin yksilöihin. Metsästyksen tavoitteena ei ole lähtökohtaisesti hävittää paikallista susilaumaa, vaan poistaa ongelmia tuottava yksilö. Usein ongelmana on, miten pyynti saadaan kohdistetuksi juuri haittaa/ ongelmia tuottavaan yksilöön?

Riittävän kattava jahtia edeltävä seuranta, jolloin on mahdollisesti saatavissa jopa sen verran tarkkaa jälkihavaintoa, että jäljestä kyetään erottamaan yksilöiviä tunnusmerkkejä, kuten mitat muoto liikumistapa jne... muilta osin esimerkiksi viimeaikaisessa Ähtäri/Alavusalueen poikkeusluvassa oli suhteellisen kattavat lisäehdot, joilla kyllä varmasti päästään jo varsin lähelle totuutta näiltä osin itse jahtitapahtumassa.

MikaelLuoma kirjoitti:Risteymien tunnistaminen ja poistaminen

Suomen susikanta pidetään geneettisesti puhtaana. Suden ja koiran risteymät poistetaan.

Tarvitaan selkeä toimintaketju, miten epäilyn sekä tunnistetun koirasuden suhteen toimitaan.

Koska susi elintavoiltaan sellainen, että se pyrkii pariutumaan vasta huolellisen kumppanivalinnan jälkeen ja kelvollisen reviirialueen löydettyään, eikä kiimakaan ole kuin kerran vuodessa, näiden suhteen eletään suurin osa vuodesta siten, että mitään akuuttia sekaantumisvaaraa susipopulaatioon ei ole. On siis oikein hyvin aikaa hankkia täysi varmuus epäilystä esim. geenitestein. Kiirrellisiin toimiin on aihetta todellisuudessa vain vakiintuneen reviirin alueella helmi-maaliskuussa mikäli epäilty risteymä selkeästi kulkee parin kanssa, jolloin on otolliset hetket pariutumiseksi. Yksinään vaeltavan eläimen kohdalla on esuhteellisen epätodennäköistä kiima-aianakaan, että se yhtäkkiä löytäisi sudesta parin, jonka kanssa parituminen olisi mahdollista.

Toisinsanoen risteymäasia ei vaadi sen ihmeempiä mettelystapoja kuin mitä niiden kanssa nyt jo on. Epäily varmennetaan ja yksilö poistetaan mikäli se varmistuu sekoitukseksi, eikä ole kenenkään karkuteilla oleva lemmikkieläin. Riippumatta siitä, tai ehkä juuri siksi, että torikokouksissa asiasta käy kova mekkala perusteiden ollessa enemmän tai vähemmän tuulesta temmattuja ja tarkoituksellisesti laadittuja, voidaan tämä asia varmasti hoitaa kaiken parhaiten juuri sitä paljon parjattua tiedotusta lisäämällä. Tämä kauhuskenaario lievenee kummasti silloin kun tietoisuus suden elintavoista lisääntyy ja kapean geenipohjan aikaansamat suht lyhyenkin aikavälin morfologisten muutosten luonnolliset mahdollisuudet tavoittavat myös kansan syvemmät rivit.

Kirjoittaja Mause » 28 Huhti 2014, 17:04

Kohtaamisista metsästäjän näkökulmasta.

hypoteettinen tilanne, jossa henkilön metsästyslupa-alueet sijaitsevat reviirialueella, jonka susikantaa pyritään lisäämään. Miten voi välttää tuolla alueella koiran ja suden kohtaamiset tai edes suojautua niiltä? Vai onko ajo-, hirvi-, yms. koiraharrastajat uhreina sudensuojelun alttarilla? Nimenomaan tähän haluaisin vastauksia etenkin kun hanketta vetää Riistakeskus.

Kuten tiedätte, seuroihin pääseminen edellyttää joko maanomistusta tai asumista seuran alueella niin maastoja ei voi mielensä mukaan valita. Vaikka tuollaisessa tilanteessa metsästäjällä olisi halua siirtyä sellaisille alueille missä sutta ei ole, niin siihen ei yksinkertaisesti ole mahdollisuutta. Ja väittäisin että tämä, jos mikä, on yksi ydinongelmista metsästäjäkunnan keskuudessa mikä aiheuttaa erittäin negatiivisen suhtautumisen suteen puhuttiin mitä tahansa.

valtion maillehan saa ostaa lupia, mutta se on melko kallis ratkaisuksi. Ja pahimmassa tapauksessa kiintiöidyt luvat olisi jo loppuunmyyty.

Kirjoittaja Leenaii » 28 Huhti 2014, 21:44

Mause kirjoitti:Kohtaamisista metsästäjän näkökulmasta.

hypoteettinen tilanne, jossa henkilön metsästyslupa-alueet sijaitsevat reviirialueella, jonka susikantaa pyritään lisäämään. Miten voi välttää tuolla alueella koiran ja suden kohtaamiset tai edes suojautua niiltä?

Vai onko ajo-, hirvi-, yms. koiraharrastajat uhreina sudensuojelun alttarilla? Nimenomaan tähän haluaisin vastauksia etenkin kun hanketta vetää Riistakeskus.

Kuten tiedätte, seuroihin pääseminen edellyttää joko maanomistusta tai asumista seuran alueella niin maastoja ei voi mielensä mukaan valita. Vaikka tuollaisessa tilanteessa metsästäjällä olisi halua siirtyä sellaisille alueille missä sutta ei ole, niin siihen ei yksinkertaisesti ole mahdollisuutta. Ja väittäisin että tämä, jos mikä, on yksi ydinongelmista metsästäjäkunnan keskuudessa mikä aiheuttaa erittäin negatiivisen suhtautumisen suteen puhuttiin mitä tahansa.

valtion maillehan saa ostaa lupia, mutta se on melko kallis ratkaisuksi. Ja pahimmassa tapauksessa kiintiöidyt luvat olisi jo loppuunmyyty.

Tuo on aivan varmasti viheliäinen tilanne. Olisiko mitään mahdollisuutta seurojen välisellä yhteistyöllä ratkaista tuota asiaa? Alueilla, jossa hirvilupia on niukalti on tulee varmaan ongelmia esim. alueiden vaihdoista tai kimppajahdeista niin, että sudettomalla alueella useampi seura metsästäisi yhdessä koiran kanssa ja alueilla jossa on susia, ajettaisiin vastaavasti porukalla ketjussa? En tunne käytäntöjä kuin pintapuolisesti, joten voi olla, että ajatus on täysin kuolleena syntynyt, eikä kukaan tietenkään voi siihen velvoittaa, mutta olisiko tässä mitään kehittämisen mahdollisuuksia?

Kirjoittaja MikaelLuoma » 29 Huhti 2014, 11:28

Markus nosti tärkeän ja yhden kiperimmistä kysymyksistä keskusteluun. Hyvä. Kun meillä on jossakin se susireviiri, jokaisella reviirialueella myös metsätetään koirilla. Susireviirien välillä metsästäjät kokevat suden tuoman riskin hyvin eritavalla, perustellen eroja reviirisusien käyttäytymisellä. Nähdään, että susissa on yksilöitä (tai kokonaisia laumoja), jotka erikoistuvat koirien tappamiseen. Toisaalla on susireviirialueita, joilla sudet eivät koiria ole tappaneet.

Kysytään, mitä voidaan tehdä metsästäjille susikysymyksen ydinongelman eteen? Jos asiaan olisi helppo ratkaisu, se olisi jo keksitty ja toteutettu, sen verran pitkään asiaa on pohdittu. Vaikeus ei kuitenkaan tarkoita sitä, etteikö ratkaisua kannattaisi edelleen etsiä.

Olen esittänyt, että foorumilla esitettäisiin konkreettisia toimintaehdotuksia. Voisiko olla tälläistä:

- aina kun susi tappaa koiran, tapetaan vahinkoa aiheuttanut susi, 1:1. Ongelmana on edelleen vahinko aiheuttaneen suden tunnistaminen?
 - ennaltaehkäisy ja ennaltaehkäisyyn sitoutuminen:
 1. susien pantaseuranta. On koettu laajasti hyväksi.
 2. suden läsnäolon huomioiminen pihakoirien pidossa ja metsästyksessä (susireviirialueella hirvikoiraa tai muutakaan koiraa ei voi jättää yöksi metsään)
 3. tekniset ratkaisut. Ruotsissa testattu metsästyskoirille liiviä <http://wolfproof.se/>Liivistä on kaiketi Suomessakin kokemuksia ilveksen metsästyksen yhteydessä.
- Voisiko olla jotain tälläistä?

Kirjoittaja Mause » 29 Huhti 2014, 14:38

Tuo on ongelmallinen asia, tuollaisessa tilanteessa harva levollisin mielin lähtisi koiran kanssa metsälle. Asioita, jotka tähän vaikuttavat, on monia. Yleensä koira on metsästäjälle asia, jota ei voi rahassa mitata. Vaikka koiran hankintahinta on sen tonnin, niin se on vain pisara meressä. Se koira on myös se metsästyskaveri, lenkkikaveri, lemmikki kotona itselle ja lapsille, perheenjäsen, jne.. Ja yleensä myös sen koiran kouluttamiseen on satsattu lukemattomia tunteja ja suuria määriä rahaa.

Ja tämä johtaa myös toisiin ongelmiin, metsästys koiran kanssa on monille se henkireikä, irtautuminen arjesta ja rakkain harrastus jonka avulla pääsee hetkeksi irti arkistressistä ja murheista. Tähän yhtälöön kun lisätään pelko koiran menettämisestä susille, se vie pohjan koko harrastuksen perimmäiseltä olemukselta joka ei todellakaan ole pelkästään se riistan ampuminen.

Tuo metsästysseurojen välinen yhteistyö alueiden suhteen ei ole realistinen vaihtoehto, se metsästyslupa kun ei ole "omassa" seurassakaan vastikkeeton. Kun puhutaan näistä kohtaamisien vähentämisistä ja asennoitumisen muutoksesta metsästäjäkunnan puolelta, niin tässä on yksi niistä suurimmista kannoista siinä kassessa.

Pihakoirien osalta olen ihan samaa mieltä asiasta kuin moni muukin, on omaa saamattomuutta hoitaa riittävää tarhaa / suojaa jos pihalla koiraansa pitää. Sitä en näkisi ongelman ytimeksi tässä asiassa.

Kirjoittaja jälestäjä » 02 Touko 2014, 21:08

antteli kirjoitti:Lounais-Suomeen palkatun susisovittelijan työtä on Rkkl:n taholta kehattu menestykseksi. Asukkailta on tullut myönteistä palautetta.

On vain jäänyt huomaamatta, ketkä sitä myönteistä palautetta ovat antaneet. - Pääasiassa ne, jotka ovat halukkaita laajentamaan alueen susipopulaatioita.

Niin, jo aiemmin viittaamani Suomen Luonnon (2/14) juttu tästä susisovittelijasta antaa vastauksen miksi susipopulaatiota vähentämään haluavat eivät oikein diggaa koko juttua. Onhan se nyt noloa, kun ammattilainen on hätiin pyydettyä todentanut noin puolet susien jäljiksi luulluista koiran tai ilveksen jäljiksi.

Vie mokoma sovittelija pohjan voughkaajien pihasusi-höpönpöpöistä. Eikä päästä jahtiin p--kele!

Kirjoittaja PaKara » 04 Touko 2014, 15:24

Sudet tulevat ihmisten pihoihin helpon ravinnon perässä. Niitä houkuttelevat ensisijaisesti pihoilla ja laitumilla olevat tuotanto ja kotieläimet, eivät kompostit tai lähimetsissä olevat hirvieläinten ruokintapaikat. Paikallisella riistan määrällä ei ole vaikutusta susien käyttäytymiseen. Susi hakee ravintonsa sieltä, mistä sen helpoimmin saa. Täysrauhoitusta on mahdollistanut tilanteen, jossa sudet uskaltavat tulla pihoihin. Suomessa ei ole suuria erämaa- tai vuoristo-alueita, joten ihmisten ja petoeläinten kohtaamista ei voida välttää. Kanta täytyy pitää minimissä ja kaikki ongelmayksilöt poistaa yksinkertaisen tehokkaasti. Tämä onnistuu vain metsästäjällä.

Susien pelottelu ja karkottaminen

Susien ihmispelko palautetaan metsästäjällä. Kun susi oppii pelkäämään ihmisen hajua, se ei tule lähellekään ihmisasutusta. Karkotus ei poista ongelmaa. Sudet vain siirtyvät muualle ja palaavat takaisin. Karkotuskeinot, olivatpa ne mitä hyvänsä toimivat vain hetkellisesti.

Metsästys

Susien vuosittainen metsästys pitää sallia alueilla, joilla on susilaumoja. Näin paikallinen kanta saadaan pidettyä kohtuullisena ja sudet oppivat karttamaan ihmisiä. Tämän lisäksi poistetaan ongelmayksilöt, mikäli niitä ilmaantuu.

Pihapiiriin ja laitumille tulevat sudet pitää olla oikeus hävittää maanomistajan tai luvan saaneen metsästysseuran toimesta välittömästi ilman luvanhakutoimenpiteitä. Periaate tulisi olla samanlainen, kuin rauhoittamattomien eläintenkin kanssa. Kun susi hävitetään vahingon tapahtumahetkellä vältetään kalliit ja monimutkaiset viranomaisprosessit. Tällöin pyynti kohdistuu aina oikeaan yksilöön.

Normaalimetsästyksessä kiellettyjen menetelmien, kuten kohteen valaisun, yöammuntaan soveltuvien tähtäslaitteiden ja pyyntirautojen käyttö, tulisi olla sallittu ongelmayksilöiden pyynnissä. Haaskan käyttö tulisi sallia tapauksessa, jossa sudet ovat jo ehtineet aiheuttaa vahingon tappamalla kotieläimen. Sudet palaavat takaisin tappamalleen saaliille, josta ne voidaan hävittää. Metsästys kohdentuu oikeisiin yksilöihin ja samalla estetään näiden aiheuttamat lisävahingot.

Tällä hetkellä poikkeuslupa prosessin hitaus, maksullisuus, lisäehdot ja lyhyt voimassaoloaika tekee ongelmasusien hävittämisen tehottomaksi ja erittäin vaikeaksi. Poikkeuslupaa ei myöskään myönnetä, jos vahinko ei ole erityisen merkittävä. Tähän vaikuttaa se, että valtio on hinnoitellut tuotanto- ja kotieläinten arvon vähäiseksi. Tilannetta kärjistää se, että petoeläinten korvaushinnat ovat korkeita ja ylittävät jopa ihmishengen menetyksestä maksettavan korvauksen.

Kirjoittaja Leenaii » 19 Touko 2014, 11:03

Suden kohalla ei voida puhua, että täysrauhoituksella olisi ollut huomattavaa merkitystä suden elintapoihin, koska se täysrauhotus ei ole koskaan toteutunut käytännössä. Vuodesta 2007, vuoteen 2013 on susikanta kohdannut verotusta laskennallisesti vuosittain koko pentuetutoton + 15 aikuista vielä päälle. Osa tietenkin on ollut luonnollisia kuolemia, mutta tuolla aikavälillä kanna puoliintuminen ei ole selitettävissä yksimaan sillä ja näinollen sutta on kyllä myös metsätetty sushteellisens äännöllisesti, vaikka se laillista ei ole ollutkaan. Ellintapoihin vaikutus lainsäädäntöä tuntemattomalle eläimelle ei varmastikaan tule sen kautta onko jahti luvallista vai luvatonta. Voidaan siis kohtuullisen helposti todeta mm. susikannan arkuuden lisäämisen metästämällä olevan puhdasta paskapuhetta. Samoin kuin sen, että tämä arkuus olisi rauhoituksen myötä jollain lailla kärsinyt.

Susi pysyy kaiken parhaiten pois asutuksista silloin kun niitä ei metsässä häiritä ja ne kykenevät muodostamaan dynaamisesti toimivan lauman, joka on kykeneväine suurriistan saalistukseen, eikä niitä houkutella nurkkiin noilla edellä mainituilla tekijöillä. Juuri tämä vaadittu toimiva laumadynamiikka on myös niinikään sellainen asia, että sen on oltava ensisijaisena vaikuttavana seikanan suden metsätystä kaavaillessa. Jos laumat rikotaan metsästäväällä vääriä yksilöitä tai metsätämällä laumakoko liian pieneksi, ei se vähennä ongelmia suinkaan vaan ainoastaan lisää niitä. Laumassa saalistavaan petoeläimeen kun ei missään olosuhteissa kyetä soveltamaan samaa kaavaa kuin esimerkiksi hirviin, joiden kohdalla kappalemäärä korreloi suhteellisen suoraan tuohoihin.

Kirjoittaja RaimoA » 20 Touko 2014, 09:43

Vähän tekisi mieli kysyä Leenaii:lta noitten lausumien perusteita. Ihmeelliseltä tuntuu tuo salametsästyksen määrän arvio, kovin vähän on tapauksia julki tullut. Susi on haastava metsästettävä ja vaatii ison joukon osallistujia. Ei sitä salassa pystytä tekemään noin tehokkaasti. Onko huomioitu laskelmassa luonnollinen poistuma? Luonto on armoton ja vanhuuteen kuoleminen harvinaista. Kaikki vammat niin metsästyksessä kuin hierarkia- ja ym. kähinöissä syntyneet ovat yleensä kohtalokkaita. Pentukuolleisuus saattaa olla melkoinen. Hirvikantamme on viime vuosina ammuttu alas liikenteen ja metsänomistajien toiveista. Susien väheneminen alueittain käy kovasti yksiin hirvien vähenemisen kanssa. Esim. Vieremällä hirvet meni melkein nollaan ja sudet hävisi. Sama tilanne on ollut isommassa mittakaavassa Pohjois-Karjalassa aiemmin jo. Hyvin näyttäisi menevän vain sellaisilla alueilla, missä on hirven lisäksi vaihtoehtosaalista. Kapi saattaa korjata koko laman kuin myös penikkatauti. Nyt on herätty virallisella puolella ja hirviä aletaan lisätä. Susien määrän arvioinnista en ole nähnyt menetelmäkuvausta enkä isompaa virhekäsittelyä. RKTL:stä tulee helmikuussa arvio, jota sitten toistellaan vuoden ajan. Omien metsästyseutujen osalta olen pystynyt käsityksen luomaan ja ristiriita on melkoinen. Myös esim. liikenneonnettomuuksien määrä ei oikein käy yksin suden vähenemisen kanssa. Tai sitten niillä on lisääntynyt taipumus juosta koneiden alle. Löytyykö Suomesta näyttöä, jossa metsästys olisi lisännyt susien häiriökäyttäytymistä, päinvastaisesta kyllä on esimerkkiä. Näyttää enempi siltä, että uudella paikkakunnalla sudet ovat aika huomaamattomia aluksi ja vasta laumadynamiikan kehittyessä alkaa sitten ilmetä kaiken kokeilijoita pihanurkkiinkin.

Kirjoittaja Leenaii » 22 Touko 2014, 11:27

Jos ollaan oikein huolellisia huomataan sellainen asia, että en ole esittänyt salametsästyksen määrästä mitään kovin yksityiskohtaisia arvioita. Kyseessä on vain yksinkertainen laskentamalli siitä millainen hävikki susikantaa on kohdannut kokonaisuudessaan, että se on saatu tuolla aikavälillä puoliintumaan. Mukana ovat myös näin ollen luonnolliset kuolemat. Tutkimusten mukaan susikanta kuitenkin ollessaan suotuisalla tasolla kestää jopa 30% vuotuisen metsästyksen ilman, että kanta lähtee laskuun, joten ei tuo kannan puoliintuminen vaan yksinkertaisesti selity luonnollisin kuolemin.

Mielenkiintoinen teoria, että laumadynamiikan kehittyminen lisää näkyvyyttä uusilla alueilla. Uskaltaisin väittää, että enemmän on kuitenkin kyse siitä, että joka alueella menee hetki ennenkuin ne havaitaan ja niihin ruvetaan kiinnittämään huomiota. Sen jälkeen kun alueelle on levinnyt tietoisuus susien länsäolosta, alkavat usein jopa oman koiran jäljet näyttämään suden jäljiltä. Tästä kun päästään joitakin vuosia eteenpäin ja huomataan, että elämä kuitenkin jatkuu suhteellisen normaalisti, eivät ne pelonlaitaa kulkevat suden jäljet enää saa niin kovin suurta huomioarvoa ja palataan aikaan, jolloin joka tassun jälki enää ei ole suden jälki. Tässä vaiheessa vasta voidaan ruveta tekemään suhteellisen luotettavia arvioita siitä paljonko ne asutuksissa oikeasti liikkuvat, koska ihmellinen muuttuja ei enää näyttele suurinta roolia.

Kirjoittaja RaimoA » 23 Touko 2014, 19:21

Susi tappaa noin 15 hirveä vuodessa. Reviiri on 700-1000 neliökilsaa. 8 sutta tarvii 120 hirveä ja sen tuottaa 360, joka tarkoittaa kestävässä tilanteessa hirvitiheyttä 3,6 - 5 /1000 ha. Ruotsalaisten mukaan hirvitiheys pitää susialueella olla 4,5, jotta ihminen voi kestävästi edes vasan ottaa. Pohjois-Karjalassa tiheydet laskivat alle kahden ja susikanta taittui viime vuosikymmenen loppupuolella. Ei siinä metsästäjiä tarvittu, kuin ei myöskään Ruunaan peuraesiintymän katoamisessa muutama vuosi aiemmin. Esimerkiksi Vieremällä oli 0,35 ja Lieksassa 0,56 hirveä /1000 ha vuonna 2012, eipä synny pentuja siellä ilman haaskoja. Vieremältä taisivat lähteä ruuan perässä muualle.

Onpa tullut seurattua muutama vuosi uutisointia ja salametsästyksen määriäkin on esitetty. Leenaii ei varsinaista määrää esittänyt mutta tarkoitus käy kyllä ilmi. Minusta tässä näyttäisi olevan menossa melkoinen yhden ihmisryhmän mustamaalaus ja susi on joutunut suorastaan välineeksi pelissä ja pelaajia on monella taholla. Jotkut maailmanparantajat ajavat jopa poroelinkeinon lopettamista.

Kirjoittaja Leenaii » 24 Touko 2014, 11:04

Silloin kun puhutaan susien salametsästyksestä syytävä sormi osoittaa ainoastaan siihen marginaaliin, joka tätä toimintaa ahrjoittaa. Ei mihinkään muualle, eikä yhtään sen laajempaan ihmisryhmään. Tammikuun 2013 tapahtumat toivat julkisuuteen sen, että joskus tämä toiminta voi olla hyvin suunnitelmallista ja mukana siinä jopa riistahallinnon toimijoita. Puheet laajamittaisesta hiljaisesta hyväksynnästä eivät suinkaan nousseet tämänkään tapauksen tiimoilta suojelijoiden keskuudesta, vaan yksimaan siitä, että varsin moni suhteellisen näkyvästi osoitti tukensa kyseiselle toiminnalle mm. sosiaalisessa mediassa. Puuhattiin jopa keräystä näiden tekijöiden tukemiseksi. Suomessa on kuitenkin rapiat 5000 000 ihmistä joista suurimmalla osalla ei ole minkäänlaista rajapintaa minkäänlaiseen metsästyksen. Silloin jos tällaista puolustuskampanjaa käydään kovin näkyvästi ja jopa korostetusti profiloidutaan metsästäjiksi, on ehkä hivenen naivia ajatella, että lajia täysin tuntemattomat muodostaisivat siitä minkään muunlaista kuvaa kuin kärjistetyksi sen, että umpihulluja koko sakkii. Ehkä kaiken suurinta hämmästyä aiheutti koko episodissa se kuinka hampaattomana rehellinen enemmistö seurasi vierestä kun marginaali saa mölinällä aikaseksi koko lajin maineen tahrantumisen.

Hirvitiheysien lasku muutamilla mainitsemillaskin alueilla on hyvin voimakkaasti sidoksissa myös käytäntöön, jossa on vuosikaudet systemaattisesti ilmoitettu jäljelle kanta raippaasti todellista suuremmaksi.

Kirjoittaja RaimoA » 24 Touko 2014, 20:34

Minä kyllä ymmärsin, jotta salametsästystä tarjoat yleisesti selitykseksi susimäärän pienuudesta. Toin esiin karun luontomme puitteita. Näyttää selvältä, että hirvi ei kestä hallitsematonta susikantaa ja ihmisen suorittamaa metsästystä. Hirvien loppuessa sudet häipyvät tai lauma surkastuu olkoot sitten hirvikatoon syyä mikä tahansa. Maalaisajatukseni perustan riistaweb:iin ja lausuntoihin susikannasta. Pientä suurempi luulo heräsi mielessä, jotta suden vaikutusta halutaan kaunistella.

Taidat edellisessä purkauksessa viitata Perhon tapahtumiin. On epäily, että susia olisi metsästetty ja syytteitä nostettu. Asia on vielä kesken ja pidättäydyn enemmästä. Paradoksi kumminkin on, jotta Perhossa on ennätysellinen petokanta nytkin. Eipä ole salametsästys vaikuttanut täälläkään :idea: Hirviäkin on olosuhteet huomioiden kohtuullisesti. Sudet ja ahmat eivät ole kasvissyöjiä ja edellä viesteissäni kertomani matematiikka johtaa oletukseen, jotta metsäpeuralla ei mene pidemmän päälle hyvin. Kevennyksen tämä vaatii. Pannaanpa ensimmäinen lause Riistanhoitoyhdistyksen tehtävistä tähän: "Riistanhoitoyhdistys vastaa kestävän riistatalouden edistämisestä toiminta-alueellaan"

Kirjoittaja jurppi » 27 Touko 2014, 13:26

Länsi-Suomi on kauttaaltaan aluetta jossa yksinkertaisesti ei ole sudelle lajityypillisiä elinolosuhteita, siis ns. biotooppia. Ihmiskasutus on kaikkialla liian taajaa jotta susilauman (laumojen) olisi mahdollista elää ilman jatkuvasti aiheutuvaa häiriötä.

Toisaalta ympäristön olosuhteita Länsi-Suomessa ei saaliseläinten osaltakaan voida pitää susien lajityypillisiin elinpiireihin verrattavina. Hirvien, peurojen ja metsäkauriiden kannan määrää ja niiden alueellista sijoittumista ohjataan sekä ylläpidetään suunnitelmallisesti, riistaruokinnan ja säädellyn verotuksen avulla. Pitää myös ymmärtää että riistakantojen hoitoa tehdään metsästystä varten ei susien ruuaksi.

Yhteiskunnassa tulee ottaa huomioon että vastuu luonnosta ja sen säilymistä pitää lähtökohtaisesti toteuttaa kunkin lajiston (olipa se kasveja tai eläimistöä jne.) osalta niiden itsensä ns. lajityypillisen kehityksen ehdoilla. Susien osalta tulee lähtökohtana pitää lajin itsensä ja sen elinolosuhteiden säilymistä suotuisana. On täysin vastuutonta pyrkiä muuttamaan vapaana luonnossa eläviä lajien (erityisesti suurpetojen) käyttäytymistä, sopeuttamalla niitä ihmisten "reviireille". Siis tottumaan ihmisen jatkuvaan läsnäoloon, ihmisten työympäristöön, kotieläinten, laitumien, liikenteen jne. tuottamaan häiriöön. Kyseisille suurpedoille täysin epätoivottavaan ja -normaaliin elinpiiriin. Oman ongelmansa muodostaa, erityisesti susien osalta, riskit eläintaudesta (susille itselleen vaaralliset kapi, rabies) joita levittävät myös ns. kulttuurin suosijat, supit, ketut jne. Toisaalta on vaaraa levittää ihmisillekin haitallisia, ja jopa vaarallisia heisimatoja (ekinokokit). Tai sekaantuminen koirien kanssa jne. Ihmisen pitää tuntee vastuu - susista ei saa kehittää ihmisten läheisyyteen/ravintolähteisiin tukeutuvaa "tunkiosutta".

Kaikki em. sudelle epätoivottava kehitys voidaan välttää kun susia suositaan vain niiden lajityypillisillä elinalueilla, ihmisen koskemattomissa erämaissa. Siellä ne voivat vapaasti muodostaa reviireitä, lisääntyä, kasvattaa pentuja. Hankkia ravintonsa lajityypillisesti metsästäen luonnollisia saaliseläimiä. Tällainen, vastuullinen susien suojelu, säilyttää ja kehittää lajia alkuperäisenä ja terveenä.

Asutuksen lähipiiriin, ihmisen keskuuteen eksyvät sudet, laumoista puhumattakaan, tulee hävittää aina tavattaessa. Tämä on koko luontoa ja elämää säätelevän evoluution mukaista toimintaa. Pohjoisten havumetsien susi on tällaisen aidon suojelun arvoinen laji.

POHJOISET SUSIREVIIRIT (ei jätetty yhtään kommenttia)

PORONHOITOALUE (kolme kommenttia)

Kirjoittaja nasykka » 29 Huhti 2014, 17:25

Poronhoitoalueella tai Lapissa ei ole havaittu kysymyksessä esitettyä käyttäytymistä. Lapissa alueet ovat erämaisia ja susi yleensä osaa ja pystyy väistämään asutut alueet. Lapissa ei myöskään ole laillisia kuvau ym. haaskoja niin, että niillä olisi merkitystä. Laittomat tarkkailuhaaskat ovat ongelmallisia, sillä niistä metsästyksien alettua ammutaan etenkin karhuja metsästystilain vastaisesti ja samalla voi kaatua myös muita eläimiä laitton pöydän kohteina.

Kompostoinnin järjestäminen kiinteistöillä asianmukaisesti ja koirille kunnan häkkien rakentaminen eli ravintohoukuttimen huomaamaton käyttö olisi asianmukaista hoitaa.

Suisen pelottelu ja karkottaminen asutuksen läheltä ei ole ajankohtaista poronhoitoalueella joten kysymys ei ole relevantti, koska susia ei käytännössä ole. Sudet eivät ole Sompion, eivätkä Kittilän Lapeissa entistä rohkeampia vaan varovat asutusta kuten ennenkin. Susienhoitosuunnitelmassa on käyettävä eliömaakunnallista tarkastelua, jolloin saadaan susikannan tila suunniteltua kuten lajille on ominaista sopivan suuruisille alueille joka huomioi lajin laumakäytöksen ja sen vaatiman tilan.

Suden geneettinen vaihto Ruostin ja Venäjän välisellä alueella tulee sallia. Puhtaus on suhteellista koska samaan aikaan todetaan populaatioiden eriytyneen eikä yksittäisiä susia lukuunottamatta geenivirtaa Ruotsin, Suomen ja Venäjän susikantojen välillä tapahdu. On selvittävä myös miksi susi risteytyy koirien kanssa. Romaniassa on kulkukoiria ja samaan aikaan runsaasti susia. Tapahtuuko siellä geenivirtaa suisien ja koirien välillä? Onko sopivan kumppanin löytymisen puute syynä risteytymiin yhtäaikaan huonon koirakurin kanssa?

Tsernobylin tuhoalueella on havaittu susien lisääntyvän ja muodostavan laumoja samalla tavalla kuin tuhoalueen ulkopuolisellakin alueella. Niiden lukumäärä ei poikkea vaikka alueella ei metsästetä hirviä, peuroja, visenttejä eikä villihevosia. Alueelle luontainen kantokyky on saavutettu ja suden toimivat puhtaanapidos poistaen sairait eläimet luonnosta.

Aleiden käytön suunnittelussa tulee huomioida metsän eläinten vaatima tila ja kulkureitit. Erämaihin rakentaminen on kyseenalaista ja rakentaminen tulisi keskittää oleviin kyliin.

Kirjoittaja tpp » 30 Huhti 2014, 09:07

Suurpetojen ruokinta- ja kuvaushaaskat pitää laillakieltää.

Jos susi on piha piirissä ja antaa ammuttaa ihtensä, niin se on liian kesy ja sen pitää saada ampua laillisesti. Sudenmetsästäys pitäisi sallia. Sillä tavalla sudet pysyvät ihmisarkoina. Susien keskittymät tuhoavat riistakantoja liian tehokkaasti ja niitä pitäisi saada metsästä.

Valitettavasti koirasusi ongelmaa ei ole poistettu aikonaan ja nyt se on levinnyt niin, että puhtaan suden varmistamiseksi voi joutua poistamaan suuren osan "susista". Ulkoiset tunto-merkit on jossain tapuksissa räikeänselviä ja ne pitää poistaa vaikka viranomaisvoimin ja vapaaehtoisten metsästäjien.

Kirjoittaja tpp » 30 Huhti 2014, 09:21

Poronhoitoalueella on kuvaushaaskoja.

Kompostit ja koirat ei ole ravintohoukuttimia.

Poronhoitoalueellakin on metsästetty vaaleita rakkeja jotka ei pelkää ihmisiä. eikä niitä pihalta pidä pelotella vaan ampua.

Jos susi on vaeltamassa Ruotsiin niin se sinne kyllä lähes varmasti pääsee niin ettei sitä saa ammuttua vaikka rittäis eteenkin sulanmaan aikaa.

Suomessa metsästäjät ja eläintenkasvattajat poistavat sairait- ja liian heikot eläimet.

REVIIRITTÖMÄT (28 kommenttia)

Kirjoittaja Agricola » 26 Huhti 2014, 13:02

Olennaista on oivaltaa, että sudet kulkevat yleensä (yöllä) silloin kun ihmiset eivät (päivällä). Sama koskee muita suurpetoja ja esimerkiksi pöllöjä. Siksi kohtaamisia ei aina käytännössä tapahdukaan.

Kirjoittaja Agricola » 26 Huhti 2014, 13:03

Esitetyt "houkutusten" vähentämistoimet ovat hyviä ja kannatettavia. Esimerkiksi haaskojen käyttöä voidaan parantaa luvittamalla ne hyvin.

Kirjoittaja Agricola » 26 Huhti 2014, 13:07

Tärkeää on oivaltaa että susi itsessään ei ole ongelma ihmiselle.

Ongelmatilanteissa ennaltaehkäisy (kuten houkutusten vähentäminen) on tärkeää.

Myös tiedottamista susien liikkeistä kannattaa kehittää. Kaikki laumat pantoihin ja tiedot susipuhelimeen ja nettiin.

Jos susi aiheuttaa todellisia ongelmia, pelotus- ja karkotuskeinoja tulee käyttää. Poikkeusluvut ovat vasta se viimeinen keino.

Kirjoittaja Agricola » 26 Huhti 2014, 13:10

Jos ongelmia aiheuttavaa yksilöä ei pystytä yksilöimään (esimerkiksi että se käy piholla jatkuvasti), ampuminen ei ole oikea keino.

Kirjoittaja Agricola » 26 Huhti 2014, 13:32

Ensimmäisenä pitäisi kieltää koirasusien pitäminen.

DNA-testejä saadaan nykyään yhä helpommin erilaisista jätöksistäkin, vieläpä hinnat halpenevat koko ajan. DNA-seurantakeinoja voidaan käyttää myös kannan koon ja yksilöiden seurannassa.

Kirjoittaja Heinähattu » 27 Huhti 2014, 00:53

Normaali kotieläintalous eläimiseen siis pitää Suomesta hävittää jos kerran hajuja ei saa tulla.

Sillä mitään pedoille olevia eläinperäisiä jätkeasioja tuskin löytyy moneltakaan pihalta joten melko kaukaa haettuja nämä siivous ohjeistukset.

Nämä peto haaskat on sitä siedätyshoitoa kaikille siellä ruokaileville villieläimille.

Karkoittaminen on melko turhauttavaa ongelman siirtämistä kylältä toiselle, elikkä pelkkää maaseudun asukkaiden kiusaamista.

Metsästys on vitsi sinällään, sillä aito susi on siksi vaikea kohde, nämä pihossa liikkuvat "oudonväriset ja malliset sudet" on ihan oma lukunsa.

Kirjoittaja Agricola » 27 Huhti 2014, 10:50

Yrjön päivä meni jo, mutta sehän oli monilla seuduilla susien pelottelupäivä: kyläläiset pitivät meteliä kaikin keinoin, kun karjan ulospäästön aika läheni. Vertaa myös ns. huutoyöt.

Paimenet osasivat ennen paitsi valvoa myös pelotella petoja monilla soittimilla. Monet niistä ovat nyt kansanmusiikkiyhtyeiden käytössä, esimerkiksi lepenälauta.

Kirjoittaja hankinna » 27 Huhti 2014, 11:21

Ainoa ja oikea ja järjellinen keino ihmisen ja suden kohtaamisen vähentämiseen on : 1. Ensimmäisenä kiellettävä haaskat !: niin kuvaushaaskat kuten muutkin ihmisten suurpedoille tarkoittamat haaskat. 2. Suden palauttaminen riistaeälimeksi ja suden metsästys normaaliin tapaan, koska muutoin ei sudet opi ihmisaraksi kuin metsästämillä niitä . 3. Suden tappaminen lupaa keneltäkään kysymättä (pelkkä ilmoitus viranomaiselle riittää) kun tulee 200 m lähemmäs pihapiiriä, eli oikeus eliminoida susi ns. jokamiehen oikeudella . Mitään muita keinoja eikä konsteja ei ole ja nämä esittämäni toimet ovat järjestelmällisesti ajateltunakin ainoat toimivat ratkaisut susien ja ihmisten kohtaamisen vähentämiseksi. :)

Kirjoittaja RaP » 28 Huhti 2014, 10:15

hankinna kirjoitti: 2. Suden palauttaminen riistaeälimeksi ja suden metsästys normaaliin tapaan, koska muutoin ei sudet opi ihmisaraksi kuin metsästämillä niitä .

Kannatan lämpimästi ajatusta, että susikanta nostetaan metsästystä kestäväälle tasolle, eli noin nelinkertaiseksi. Sen jälkeen sitä metsästetään vuosittain myönnettävällä kiintiöllä määrää, jolla kanta pysyy kohtuullisen vakaana tai kasvaa maltillisesti.

Kirjoittaja hankinna » 28 Huhti 2014, 11:27

Tämänhetkinen todellinen susikanta maassamme on 300-500 yksilöä ja siihen on laskettu nämä sekasikiötkin !: viimeksi tämän päivän Sotkamo lehdessä kirjoitus kun susi tullut pihapiiriin keskellä kirkasta päivää !: !: Onko tuollainen suden normaalia käytöstä !: !: ja tämä sama tilanne toistuu eri puolella suomea noin kerran viikossa !: !: . Tämä ei ole oikein !: tällaisissa tapauksissa tulisi sudet saada tappa hettimmiten ja kyselemättä. Susikantaa täytyisi pienentää ainakin kolmannes jopa enemmänkin ja ehdottomasti metsästämillä , koska muutoin tää homma karkaa lopullisesti käsistä ja on jo eräin paikoin karannutkin :x

Kirjoittaja Agricola » 28 Huhti 2014, 16:14

Ei suden ja ihmisen kohtaaminen ole mikään ongelma sinänsä.
Itse haluaisin kovasti nähdä suden.
Tosiasiassa varsin harva ihminen vuodessa näkee suden.

Kirjoittaja hankinna » 28 Huhti 2014, 18:36

Otetaan mallia Ruotsista. Siellä ammuttiin viime vuonna 2013 kaksitoista sutta hätävarjeluna, tilanteessa, jossa susi uhkasi kotieläimiä tai karjaa. Ammutusta sudesta ilmoitetaan Ruotsissa lääninhallitukseen, ei poliisille. Kanadassa on käytössä vastaavanlainen järjestelmä. Turhat poliisioperaatiot saadaan jätettä väliin ja veronmaksajien rahaa säästyy. Ihmiset saavat rauhassa harjoittaa elinkeinoaan ja harrastaa metsästystä. Samalla ongelmia aiheuttavat susiyksilöt karsitaan pois. Tällainen malli toimisi meilläkin vallan mainiosti , tästä voisi sitten jatkaa kehittelyä suden metsätyksen laillistamiseksi kuten muidenkin petoeläinten :)

Kirjoittaja Agricola » 30 Huhti 2014, 11:23

MMM julkaisi tänään viime vuoden petovahingot.
Poroja susi vei 351 ja koiravahinkoja tuli 25.
En halua vähätellä sitä harmia, joka vahinkojen kohteeksi joutuneille tulee.
Mutta ei tällaisia vahinkomääriä kukaan järkevä ja tasapainoinen ihminen voi oikeasti suurena pitää.

Kirjoittaja Agricola » 30 Huhti 2014, 17:56

Yksi hyvä keino on kaavoitus.
Merkitään maakuntakaavoihin laajoja yhtenäisiä metsäalueita, monilla niistä ne sudet kun nytkin ovat!
Ei päästetä niille uutta haja-asutusta, jotta ne eivät pirstoudu - ja ei ohjata uutta asutusta ehdoin tahdoin kekselle susialuetta.
Säästetään muutakin viherverkostoa, jota pitkin sudet pääsevät paikasta toiseen joutumatta pihoihin.

Kirjoittaja Heinähattu » 01 Touko 2014, 01:15

Ihmeellinen pakkomielle tuolla suden saamisella kaikkialle suomeen, satavuotta meni ja sitä ei kukaan kaivannut, nytkin vain pieni marginaalinen ryhmittymä puolustelee sen tarpeellisuutta, pystymättä kertomaan mitä todellista hyötyä saadaan aikaan suden yleistymisellä ja en todellakaan puhu taloudellista hyötyä sillä vain kuluja tietää maakunnan asukkaille ja valtiolle kyseisen eläimen ylläpito. Järkevät perusteet niitä odotellaan maakunnassa sillä siedätys ei käskemällä ja pelkillä puheilla kasva, kumottiin se alkoholin kieltolakikin aikanaan ;)

Kirjoittaja Agricola » 05 Touko 2014, 11:09

On toki ilmeistä, että jos susikanta kasvaa, kohtaamisetkin voivat kasvaa.

Siksi olisi olennaista kehittää ihmisten tietoja ja valmiuksia kohtaamisiin. Neuvonnalla on selkeä paikka ja pelottelua kohu-uutisilla esim. iltapäivälehdissä pitäisi jaksaa oikoa.

Kirjoittaja NiinaP » 05 Touko 2014, 12:01

Houkutukset:

Uskoisin, että suurin osa sutta ihmisten ilmoille tuovista houkutuksista ovat muita kuin ihmisen suoraan aiheuttamia. Kulttuuriympäristöissä on selkeästi enemmän saaliseläimiä kuin mitä saloseuduilla.

Kulttuuriympäristön eläinlajeja emme voi hävittää, jotta niiden läsnä olo ei susia houkuttelisi.

Kulttuuriympäristöjen saaliin hyödyntäminen pitäisi tehdä sudelle vaikeammaksi mitä niistä saadut hyödyt.

Karkoitus:

Koska suden saapuminen asutuksen läheisyyteen voi johtua useammasta seikasta, joudutaan useampia karkoitusstrategioita kehittämään ja käyttämään. Erilaisia strategioita voivat olla yleinen hätyyttäminen, joka kohdistuu jopa kokonaiseen laumaan ja saa sudet yhdistämään juuri ihmisen hajun ja äänet epämurkkaan tilanteeseen. Toinen tehokas keino on kivun tuottaminen. Tällainen saa eläimen karttamaan ennemmin paikkaa, kuin yleisemmin jonkinlaista hajua tai ihmisen läsnäoloa yleensä. Tällainen voisi olla toimiva keino pitämään karjaa paremmin suojassa. Vaikeutta aiheuttaa suden saaminen juuri kyseiseen paikkaan, jossa karkoitustoimenpide aiotaan suorittaa. Yksi tähän avustava voisi olla amerikkassa kehitetty Ki-Yi kutsupilli, joka matkii kivusta huutavan koiraeläimen ääntä. Myös muita erilaisia petoja houkuttavia pillereitä on amerikkassa kehitetty, osa juurikin susien pyytämistä varten. Tällainen houkutusäänen käyttö houkuttelisi ennemmin juurikin pelkonsa menettänyttä yksilöä, jolloin yksilöinti on helpompaa. Karkoitustoimissa johtavassa asemassa voisi olla suurpetoyhdyshenkilö tai alueen SRVA-henkilö.

Metsästys:

Kuten karkoituksessakin, tietyn yksilön voi houkuttaa poistettavaksi. Johtajina tässäkin toiminnassa voivat olla paikallinen srva-henkilö ja petoyhdyshenkilö. Jotta metsästystapahtuma voitaisiin saada parhaiten toteutettua, tulee muistaa suden tarkka hajuaisti. Paikalla oleva ryhmä joutuu huomioimaan hajujen poiston, jotta susi ei ala epäilemään. Useiden ihmisten haju paikassa jossa sitä ei normaalisti ole ollut saa suden epäluuloiseksi ja mahdollisesti karttamaan suunniteltua paikkaa. Tällöin poistotoimenpide epäonnistuu ja mahdollisesti vain siirtää vahingon toiseen paikkaan.

Risteymät:

Ehkä ensimmäinen asia risteymäasiassa on selvittää selkeästi, millainen on puhdas susi. Löytyykö puhtaasta sudesta niitä väriaihteluja mitä epäilyistä risteymistä. Onko olemassa suden ns. prototyyppiä johon muita yksilöitä verrataan? Tutkimuksen avaamista on ehdottomasti tehtävä, sillä tämänhetkinen tilanne sallii useammanlaisia epäilyksiä ja päätelmiä. Jos risteymää voidaan epäillä selkeästi, on eläin pyrittävä testaamaan. Tähän voisi tulla avuksi karhuillekin tutut karvannöyhtöasemat geneettistä selvitystä varten, kamera-ansat ulkonäön arviointiin. Jos sitten havaitaan että alueella todella on epäpuhdas yksilö, tulee se poistaa mahdollisimman nopeasti. Tähän voidaan käyttää tavallisia sudenmetsästyksestä tuttuja keinoja, lippusiimaa yms. Yhtenä ongelmana voi olla susiparin toisen puolison epäpuhtaus, joten puhtaan yksilön säästämiseksi voidaan kehittää myös ansoja, jolloin yksilö voidaan rauhassa varmistaa epäpuhtaaksi tai puhtaaksi.

Kirjoittaja Potnapekka » 05 Touko 2014, 15:51

Lampurina olen joutunut kokemaan susien iskun laumaan yhden kerran vaikka itse en reviirollä asukaan. Köyliön - Alastaron seudulla on ammattiveljiäni joiden tilanne on huonompi.

Yhden satunnaisen iskun vielä kestää, mutta jos tilanne toistuu omassa/naapurin laumassa, ymmärrän että jotain on tehtävä. Se on sudenkin etu lajina.

Mielestäni on hyvä pointti, että kuollut susi ei opi mitään. Voitaisiinko ampumisen sijasta käyttää syöttejä joissa olisi jotain sudelle ikävän olon tuottavaa ainetta? Sijoittamalla tällaisia syöttejä asutuksen/karjan liepeille saataisiin ehkä sudet oppimaan kantapään kautta että ihmisasutuksen liepeiltä ei kannata evästä etsiä.

Tämä ajatus syntyi Italian susitilannetta miettiessä. Siellähän elää enemmän susia kuin meillä ja ihmiset käyttävät (laittomasti) myrkkysyöttejä tappaakseen asutuksen lähistölle uskaltautuvat sudet. Ilmeisesti ainakin osa myrkyä syöneistä susista säilyy hengissä ja oppii karttamaan ihmisasutusta.

Kirjoittaja NiinaP » 05 Touko 2014, 16:57

Suden pitäisi sairastua hyvin voimakkaasti ja nopeasti, että se pystyisi yhdistämään ihmisen läheisyyden pahanolon tunteeseen. Todennäköisemmin se yhdistää vain syötin hajun ja maun myöhemmin negatiiviseen kokemukseen, mutta vähemmän ihmiseen ja hänen alueeseensa. Tällöin syöttien ympäröimä alue säästyisi ehkä, mutta sudet siirtyisivät syöttömälle alueelle.

Kirjoittaja Agricola » 10 Touko 2014, 10:35

Ei se yöllä pihalle tullut jälkijono todellakaan mikään oikea ongelma ole. Mutta olisi hyvä että jokaisella reviirollä tai ainakin maakunnassa olisi ihmisiä, joille ihminen voisi soittaa, kertoa huolensa sekä kysyä sudesta. Henkilökohtainen kontakti on tärkeä, nettilomake ei riitä! Tähän pitää panostaa. Myös paikallisten lähiasiantuntijoiden koulutusta pitäisi kehittää.

Kirjoittaja hankinna » 10 Touko 2014, 19:16

on ainoastaan yksi ja ainoa keino ja fakta suden ja ihmisen kohtaamisen vähentämiseen :) Vähennetään susia siellä missä niitä on liikaa metsästäväällä, mitään muuta keinoa eikä vaihtoehtoa ei ole !: Sillä siellä missä on susia siellä on vahinkoja ja ongelmia susista !: mutta siellä missä ei ole susia ei ole vahinkoja eikä ongelmia :D Oletteko muuten sattuneet huomaamaan ?: varmaan kaikki paikalliset susialueilla elävät ovat sen huomanneet mutta eivät helsinkiläist pihalintubongarit :?:

Kirjoittaja Potnapekka » 12 Touko 2014, 18:59

NiinaP kirjoitti:Suden pitäisi sairastua hyvin voimakkaasti ja nopeasti, että se pystyisi yhdistämään ihmisen läheisyyden pahanolon tunteeseen. Todennäköisemmin se yhdistää vain syötin hajun ja maun myöhemmin negatiiviseen kokemukseen, mutta vähemmän ihmiseen ja hänen alueeseensa. Tällöin syöttien ympäröimä alue säästyisi ehkä, mutta sudet siirtyisivät syöttömälle alueelle.

Voi olla näin. En ole asiantuntija. Susi on kuitenkin sama laji kuin koira varmaan siihen pätsivät oppimisen suhteen samat kuin koiriinkin. Ehkä joku koirankouluttaja keksii paremman keino opettaa susia välttämään ihmisiä ja ihmisten kotieläimiä.

Kirjoittaja Karri Jutila » 13 Touko 2014, 09:19

MikaelLuoma kirjoitti:Koetaan, että sudet tulevat lähelle asutusta, mutta niille ei tehdä tai ei voida tehdä mitään. Esitettiin, että tarvitaan nopeita ja aktiivisia toimia pihasusia kohtaan. Useilla eri keskustelualueilla esitettiin karkotusta, ja jos karkotustoimet eivät tehoa, päädyttäisiin haittaa tuottavan yksilön

tappamiseen. Miten paikallisella susireviirialueella karkotusta voitaisiin konkreettisesti toteuttaa? Milloin, kuka ja miten?

Usein keskusteluissa käy ilmi, että "haitta" on se, että on nähty eläimen jäljet, karkotustoimia ei ole edes kokeiltu ja ensimmäinen ratkaisu on ampuminen. Huutamalla tai käpyjä viskelemällä olen saanut karkuun niin metsäneläimet kuin pihaan tunkeutuneet kissat ja koiratkin (joista viimeksimainittu on susi, joka on totutettu ihmiseen). Luvitetuilla haaskoilla (petosafarit ja muut valokuvaajat) on toiminnan edellytys ihmisen hajun ja äänten häivyttäminen: pienestä äänestä peto lähtee karkuun, vaikka siellä ollaan sen reviirillä.

MikaelLuoma kirjoitti: Suomen susikanta pidetään geneettisesti puhtaana. Suden ja koiran risteymät poistetaan.

Tarvitaan selkeä toimintaketju, miten epäilyn sekä tunnistetun koirasuden suhteen toimitaan.

Tämä on hankala järjestää, koska usein asiantuntijatkaan eivät ulkoisesti tunnista rotua. Mistä niitä risteymiä tulee? Ratkaisevassa asemassa on koirakurin aikaansaaminen. Karjatuhoja aiheuttava suurpeto on usein suden sijasta koira (ihmistuhoissa aina).

Kirjoittaja Karri Jutila » 13 Touko 2014, 09:43

Timo Roto kirjoitti: Ihmeellinen pakkomielle tuolla suden saamisella kaikkialle suomeen, satavuotta meni ja sitä ei kukaan kaivannut, nytkin vain pieni marginaalinen ryhmittymä puolustelee sen tarpeellisuutta, pystymättä kertomaan mitä todellista hyötyä saadaan aikaan suden yleistymisellä ja en todellakaan puhu taloudellista hyötyä sillä vain kuluja tietää maakunnan asukkaille ja valtiolle kyseisen eläimen ylläpito. Järkevät perusteet niitä odotellaan maakunnassa sillä siedätys ei käskemällä ja pelkillä puheilla kasva, kumottiin se alkoholin kieltolakikin aikanaan ;)

Ihmiselle vaarallisin suurpetomme on koira, vuosittain yksi kuolonuhri. Vaarallisin villinisäkäs on hirvi. Etelä-Hämeessä missä tahansa metsässä havaitsee kymmenessä minuutissa pitkään jatkuneen hirvieläinten vaikutuksen maisemaan. Liikun paljon maanteillä pimeään aikaan (kuten jokainen autoileva suomalainen), ja paljon enemmän pelkään hirviä kuin pimeässä metsässä kävellessä villipetoja. Tämä pelko on varmasti yleisempi kuin susipelko, ainakin todellisempi. Hirvi tulee auton eteen sattumanvaraisesti (<http://www.youtube.com/watch?v=VJ6DSZdl7Mk>), kun taas suurpeto lähtee kävelijää karkuun. Susi on luonnollinen hirvikannan säätelijä (vähentää taimikkotuhoja ja hirvikärpäsriesaa), ja myöskin (ainoa?) tehokas keino koirakurin lisäämiseksi.

Kirjoittaja Karri Jutila » 13 Touko 2014, 09:49

Pekka Vantanen kirjoitti: Lampurina olen joutunut kokemaan susien iskun laumaan yhden kerran vaikka itse en reviirillä asukaan. Köyliön - Alastaron seudulla on ammattiveljiäni joiden tilanne on huonompi. Yhden satunnaisen iskun vielä kestää, mutta jos tilanne toistuu omassa/naapurin laumassa, ymmärrän että jotain on tehtävä. Se on sudenkin etu lajina.

Mielestäni on hyvä pointti, että kuollut susi ei opi mitään. Voitaisiko ampumisen sijasta käyttää syöttejä joissa olisi jotain sudelle ikävän olon tuottavaa ainetta? Sijoittamalla tällaisia syöttejä asutuksen/karjan liepeille saataisiin ehkä sudet oppimaan kantapään kautta että ihmisasutuksen liepeiltä ei kannata evästä etsiä.

Entä susiainetta karjalle?

Kirjoittaja Agricola » 16 Touko 2014, 19:51

Jos ei halua susia pihapiiriinsä, ei kannata pitää haaskoja tai esim. hirvieläinten ruokintoja (jotka houkuttelevat sitten myös suurpetoja) lähellä.

Haaskoihin on kaikesti tulossa uusia säädöksiä pian, ja hyvä niin.

Kirjoittaja MikaelLuoma » 19 Touko 2014, 08:10

Haaskojen pitoon on tosiaan tulossa muutoksia, joilla näillä näkymin säädeltäisiin kesäaikaista haaskanpitoa.

Erityisesti Lounais-Suomesta on esitetty näkemyksiä hirvieläinten ruokintapaikkojen vaikutuksesta houkutella myös susia läheisyyteen. Ja jos ruokintapaikat lähellä asutusta, voivat ruokintapaikat lisätä susien esiintymistä lähellä asutusta. Palaan taas paikalliselle susireviirille, jossa tehtäisiin kokonaisarvio onko ruokintapaikkoja esitettyä vaikutusta ja jos on, miten siihen tulisi reagoida? Yksinkertaisimmillaanhan se on ruokintapaikan siirtämistä vähän etäämmälle.

Suurella kuvalla ajatuksena on kuitenkin se, että suden läsnäolo joudutaan susireviirillä huomioimaan, arvioimaan tilannetta ja mukauttamaan toimintaa. Vaikutetaan siis suden elinympäristöön ja toisaalta myös ihmisten toimintaan.

Kirjoittaja raku » 20 Touko 2014, 10:10

Potnapekka kirjoitti: Lampurina olen joutunut kokemaan susien iskun laumaan yhden kerran vaikka itse en reviiirillä asukaan. Köyliön - Alastaron seudulla on ammattiveljiäni joiden tilanne on huonompi.

Yhden satunnaisen iskun vielä kestää, mutta jos tilanne toistuu omassa/naapurin laumassa, ymmärrän että jotain on tehtävä. Se on sudenkin etu lajina.

Mielestäni on hyvä pointti, että kuollut susi ei opi mitään. Voitaisiinko ampumisen sijasta käyttää syötettä joissa olisi jotain sudelle ikävän olon tuottavaa ainetta? Sijoittamalla tällaisia syötettä asutuksen/karjan liepeille saataisiin ehkä sudet oppimaan kantapään kautta että ihmisasutuksen liepeiltä ei kannata evästä etsiä.

Tämä ajatus syntyi Italian susitilannetta miettiessä. Siellähän elää enemmän susia kuin meillä ja ihmiset käyttävät (laittomasti) myrkkysyötettä tappaakseen asutuksen lähistölle uskaltautuvat sudet. Ilmeisesti ainakin osa myrkyä syöneistä susista säilyy hengissä ja oppii karttamaan ihmisasutusta.

Kuollut susi tosiaankaan ei opi mitään, mutta ne muut kaverit siinä laumassa oppivat. Ja jos sattuu, että se kuollut susi olikin yksinäinen - mitä sitten. Eihän tämä petoeläin ole kuolemassa sukupuuttoon. Muutenkin olisi annettava ihmiselle mahdollisuus puolustaa itseään ja eläimiään heti tarvittaessa ja tarpeeksi tehokkaasti. Silloin ei tarvitsisi käyttää turhaa aikaa ja resursseja juuri niiden yksilöiden etsimiseen ja poistamiseen jotka sitä vahinkoa tekevät.